

Joined To HaShem Newsletter

Mike Clayton

Bamidbar "In the Wilderness"
Numbers 1:1-4:20
Hosea 2:1-22
Luke 2:1-7; 1Cor 12:12-31

From Trials to Trails

There is an interesting word to be found as we begin the Book of Numbers. It is translated "take a census." The word in Hebrew is "Nasa." The word has been used in Scripture almost 100 times in the first three books of Torah and will also be the title of our next Torah portion. One of the meanings of this word is "to look up," or "raise up your head." The secondary meaning is an interesting tie-in as it means to "bear up" or "support." A search on this word is fascinating. Cain used it when saying his punishment was too much for him to bear (nasa). It is used to describe how the waters of the flood would bare up (nasa), the Ark. Abram would lift up (nasa), his eyes to look upon The Land.

How are the two definitions of this words tied together? The answer is found in Psalm 121: "If I raise my eyes to the hills, from where will my help come? My help comes from ADONAI, the maker of heaven and earth." The verse ties the two definitions together and tells us that if we will lift up (nasa) our eyes, we will find the One who can bear our burdens, lift us up above trouble, and help in time of need.

At this point in the journey of the Hebrews, they have been through quite a few trials. Plagues came upon the land they once called home. A sea stood before them as an angry and motivated army pursued them. Physical, and perhaps even spiritual in a way, thirst and hunger drove them to faithlessness including a Golden Calf most would desire to forget. Each place life would bring them to was designed by Yah to have them look up to their Creator, their Deliverer, the One who desired to carry them as on eagles wings to their destiny. This could not be accomplished by looking down at circumstances.

Looking up was not a position the Hebrews were accustomed to. They had been slaves in Egypt for many years. If you put a person into slavery, you will notice over time that their very posture will change. As a people, slaves will no longer look to the horizon, but rather to the ground. It is not lack of possessions which makes a person a slave, but a lack of hope of a good future. Before the Hebrews could go on in their journey, they had to start looking up.

This is a concept also being taught in Luke 21. After a discourse of what the Day of Yah will be,

Bamidbar "In de Wildernis"
Numeri 1:1-4:20
Hosea 2:1-22
Lukas 2:1-7; 1Cor 12:12-31

Van testen naar trajecten

Er is een interessant woord dat we tegenkomen als we het boek Numeri beginnen. Het is vertaald "neem op..." Het woord is in het Hebreeuws "Nasa." Het woord is bijna 100 keer in de eerste drie boeken van Torah gebruikt en zal ook de titel van ons volgende Torah-gedeelte zijn. Een van de betekenissen van dit woord is 'opkijken' of 'je hoofd oprichten'. De bijbetekenis geeft een interessante verbinding, omdat het betekent "dragen" of "ondersteunen". Een zoektocht naar dit woord is fascinerend. Cain gebruikte het toen hij zei dat zijn straf te veel was om te dragen (nasa). Het wordt gebruikt om te beschrijven hoe de wateren van de zondvloed de Ark zouden opheffen (nasa). Abram zou zijn ogen opheffen (nasa) om naar het Land te kijken.

Hoe hangen de twee definities van deze woorden aan elkaar? Het antwoord vindt u in Psalm 121: "Als ik mijn ogen ophef naar de heuvels, waar komt mijn hulp vandaan? Mijn hulp komt van ADONAI, de maker van hemel en aarde." Het vers verbindt de twee definities en vertelt ons dat als we onze ogen opheffen (nasa), wij de Ene zullen vinden die onze lasten kan dragen, ons boven de problemen optillen en helpen in tijden van nood.

Op dit punt in de reis van de Hebreëen hebben ze al wat testen doorgemaakt. Plagen kwamen over het land dat ze ooit thuis hadden genoemd. Een zee stond voor hen terwijl een boos en gemotiveerd leger hen achtervolgde. Dorst en honger dreef hen fysiek, en misschien zelfs geestelijk tot ongerustheid, en dan nog een gouden kalf dat de meesten zouden willen vergeten. Elke plaats waar het leven hen zou brengen, was door Yah ontworpen om hen te laten kijken naar hun Schepper, hun Verlosser, Degene die hen wilde dragen als op arendsvleugels naar hun bestemming. Dit kan niet worden bereikt door naar omstandigheden te kijken.

Omhoog kijken was niet een houding die de Hebreëen gewend waren. Ze waren al vele jaren slaven in Egypte. Als u iemand in slavernij brengt, zult u merken dat de houding verandert. Als volk zullen de slaven niet meer naar de horizon kijken, maar liever naar de grond. Het is geen gebrek aan bezittingen wat iemand tot een slaaf maakt, maar een gebrek aan hoop op een goede toekomst. Voordat de Hebreëen op hun reis verder konden gaan, moesten ze beginnen op te kijken.

Dit is een concept dat ook in Lukas 21 wordt geleerd. Na een discussie over wat de Dag van Yah zal zijn, zegt de

the writer does not tell us to dissect every disaster and news article which comes out, but rather to Nasa, for our redemption is getting closer. Somewhere between the Hebrews in the wilderness being told to nasa and the end of this age, (beginning of real life) is where you and I live on a daily basis. As I talk with and interact with people today, I find we all have something in common: trials! From changes in relationships to health and financial issues to whatever you want to fill in the blank with, life is full of "Stuff" for most everyone I know. What is the purpose of it all? It's very simple, really. To get us looking up toward Him.

It is so easy to get our gaze on the trials of life. In fact, we kind of like gazing at them, don't we? When we gaze at what we are going through in life, it then allows us to put our eyes on ourselves. We then turn that gaze into a pity party of how terrible life is treating us. What is next? We then forcibly invite our friends and loved ones to our party so we can ruin their lives at the same time. What happens in that party if one person has the audacity to try and point us to the One who can lift and bare our burdens? Do I really need to answer that?

I am not making light of struggles and trials people are going through today, but rather offering a change of focus. By the way, think back over past trials, how did that focus on self and the circumstances go in the end? Maybe it is time for a change of posture, looking up to the hills of hope, future, and destiny. Or we can just keep doing what has been done in the past, the thing which has worked so well at destroying self and relationships with others.

Let us take from this Torah portion a lesson. The trials are being brought for a reason. To take a people who were at one time in slavery to their past and have them look what He promises us in Jer 29:11 "For I know what plans I have in mind for you," says Adonai, 'plans for well-being, not for bad things; so that you can have hope and a future.'" One last note. While I have been typing this commentary I have most every time had to go back and correct the word trials as I have typed trails. Maybe that is a lesson all to itself. What changes a trial of life into a trail of life? Keeping your head up and looking to our destiny!

schrijver ons niet om elk ramp- en nieuwsartikel dat er opduikt te gaan ontleden, maar eerder om te Nasa-en, want onze verlossing komt dichterbij.

Ergens tussen de Hebreëen in de wildernis waar gezegd wordt te nasa-en en het einde van deze tijd (het begin van het echte leven) is waar jij en ik dagelijks leven. Terwijl ik met mensen praat en op mensen reageer, vind ik dat we allemaal iets gemeen hebben: testen! Van veranderingen in relaties tot gezondheids en financiële problemen of wat je ook maar wilt invullen, is het leven voor de meeste mensen die ik ken 'zo gevuld'. Wat is het doel van alles? Heel simpel, echt. Om ons naar Hem te doen kijken.

Het is zo makkelijk om onze blik gericht te krijgen op de beproevingen van het leven. In feite doen we dat graag, nietwaar? Als we kijken naar waar we doorheen gaan in het leven, laat dat ons toe om met onszelf bezig te zijn. We veranderen die blik tot een jammerlijke party van hoe vreselijk het leven ons behandelt. Wat volgt er dan? We nodigen onze vrienden en geliefden uit op onze party, zodat we tegelijk hun leven kunnen ruïneren. Wat gebeurt er op die party als één persoon de vermetelheid heeft om te proberen ons te wijzen naar degene die onze lasten kan opheffen en dragen? Moet ik daar echt op antwoorden?

Ik minimaliseer niet de strijd en de beproevingen die mensen vandaag ondergaan, maar biedt wel een focusverandering aan. Even terloops, denk terug over de voorbije beproevingen, hoe bracht dat de focus op onszelf en waar de omstandigheden op uitlopen?

Misschien is het tijd om van houding te veranderen, te kijken naar de heuvels van hoop, toekomst en bestemming. Of we kunnen gewoon blijven doen wat in het verleden gedaan werd, dat wat zo goed werkte om onszelf en relaties met anderen te vernietigen.

Laten we uit dit Torah gedeelte een les halen. De testen worden om een reden gegeven. Om een volk te nemen dat in z'n verleden eens in slavernij was en ze te doen zien wat Hij ons belooft in Jer 29:11 'Want ik weet welke plannen Ik voor jou heb,' zegt Adonai, 'plannen voor welzijn, niet voor slechte dingen, zodat je hoop en toekomst kunt hebben.'

Een laatste notitie. Terwijl ik dit commentaar heb geschreven, moest ik bijna elke keer terug gaan en de woorden trials (testen) corrigeren want ik typte trails (routes). Misschien is dat een les op zichzelf. Wat verandert een levensproef in een levenspad? Houd je hoofd omhoog en kijk naar onze bestemming!